

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat sacerdoti omnino à celebratione cessare? 10

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

non sit grauior cæteris peccatis, tamen ad eam pro-
niores sunt homines, propter carnis concupiscen-
tiam. Et ideò specialiter hoc peccatum sacerdotibus
prohibitum est ab Ecclesia, & ne aliquis audiat mis-
sam concubinarij sacerdotis. Sed hoc intelligendum
est de notorio, vel per sententiam, quæ fertur in con-
uictum, vel per confessionem in iure factam, vel per
euidentiã facti, quando non potest peccatum ali-
qua tergiuersatione celari.

ARTIC. X.

Utrum liceat sacerdoti, omnino à consecratione Eucharistia abstinere?

503

4. dist. 12.
q. 3. ar. 2.
q. 3. c. d.
13. q. 1.
E. 2. q. 1.

AD decimum sic proceditur. Videtur, quòd li-
ceat sacerdoti, omnino à consecratione Eucha-
ristia abstinere. Sicut enim ad officium sacerdotis
pertinet Eucharistiam consecrare, ita etiam baptiza-
re, & in alijs sacramentis ministrare. Sed sacerdos
non tenetur ministrare in alijs sacramentis, nisi pro-
pter curam animarum susceptam. Ergo videtur, quòd
nec etiam teneatur eucharistiam consecrare, si cu-
ram non habeat animarum.

¶ 2 Præterea, Nullus tenetur facere quod sibi
non licet: alioquin esset perplexus. Sed sacerdoti
peccatori vel etiam excommunicato, non licet eu-
charistiam consecrare: vt supra dictum est*. Ergo
videtur, quòd tales non teneantur ad celebrandum,
& ita nec alij: alioquin ex sua culpa commodum
reportarent.

¶ 3 Præterea, Dignitas sacerdotalis non perdi-
tur per subsequentem infirmitatem: dicit enim * Ge-
lasius Papa, & habetur in decr. dist. 55. Præcepta ca-
nonica, sicut non patiuntur venire ad sacerdotium
debiles corpore, ita si quis in eo fuerit constitutus,
ac tunc fuerit fauciatus, amittere non potest quod
tempore suæ sinceritatis accepit. Contingit autem
quandocumque, quòd ordinati in sacerdotes, incurrunt
aliquos defectus, ex quibus à celebratione impe-
diuntur, sicut est lepra vel morbus caducus, vel ali-
quid

ar. 7. hu-
ius q.

Gela. Pal-
lad. episc.
scribens:
Hætur in
decre. di.
55. c. præ-
cepta ca-
non. c. in
prin.

quid aliud huiusmodi. Non ergo videtur, quòd sacer-
dotes ad celebrandum teneantur.

SED contra est, quod Ambros. dicit in quadam
oratione, Graue est, quòd ad mensam tuam mundo
corde, & manibus innocentibus non venimus: sed
gravius est, si dum peccata metuimus, etiam sacrifici-
um non reddamus.

RESPONDEO dicendum, quòd quidam dixe-
runt, quòd sacerdos potest omnino à consecratio-
ne licite abstinere, nisi teneatur ex cura sibi com-
missa celebrare populo, & sacramenta præbere. Sed
hoc irrationabiliter dicitur: quia vnusquisque tene-
tur vti gratia sibi data, cum fuerit opportunum: se-
cundum illud 2. ad Cor. 6. Exhortamur ne in vacuum
gratiam Dei recipiatis. Opportunitas autem sacrifici-
um offerendi, non solum attenditur per compara-
tionem ad fideles Christi, quibus oportet sacramen-
ta ministrari, sed principaliter per comparisonem
ad Deum, cui consecratione huius sacramenti sacri-
ficium offertur. Vnde sacerdoti etiam si non habeat
curam animarum, non licet omnino a celebratione
cessare: sed saltem videtur, quòd celebrare teneatur
in præcipuis festis, & maxime in illis diebus in qui-
bus fideles communicare consueuerunt. Et hinc est
quod 2. Mach. 4. contra quosdam sacerdotes dicitur,
quod iam non circa altaris officia dediti erant, con-
tempso templo, & sacrificijs neglectis.

Ad primum ergo dicendum, quòd alia sacramen-
ta perficiuntur in vsu fidelium: & ideo in alijs mi-
nistrare non tenetur, nisi ille qui super fideles susci-
pit curam. Sed hoc sacramentum perficitur in con-
secratione eucharistiæ, in qua sacrificium Deo of-
fertur: ad quod sacerdos obligatur Deo ex ordine
iam suscepto.

Ad secundum dicendum, quòd sacerdos peccator
si per sententiam ecclesiæ sit executione ordinis pri-
uatus, vel simpliciter vel ad tempus, redditus est
impotens ad sacrificium offerendum: & ideo ob-

Et 2. liga-

436 QVÆST. LXXXII. ART. X.
ligatio tollitur. Hoc autem cedit sibi in detrimen-
tum spiritualis fructus, magis, quam in emolumentum.

Si verò non sit priuatus potestate celebrandi, non soluitur obligatio: nec tamen perplexus est: quia potest de peccato pœnitere, & celebrare.

Ad tertium dicendum, quòd debilitas vel ægri-
tudo superueniens ordini sacerdotali, ordinem non tollit: executionem tamen ordinis tollit quantum ad consecrationem eucharistiæ. Quandoque qui-
dem propter impossibilitatem executionis: sicut si priuetur oculis, aut digitis, aut vsu linguæ. Quando-
que autem propter periculum, sicut patet de eo qui patitur morbum cardiacum, vel etiam quancumque alienationem mentis. Quandoque propter abomi-
nationem, sicut patet de leproso, qui non debet publicè celebrare. Potest tamen missam dicere oc-
cultè, nisi lepra adeò inualuerit, quod per corrosio-
nem membrorum, eum ad hoc reddiderit impo-
tentem.

QVÆST. LXXXIII.

De ritu huius sacramenti, in sex articulos diuisa.

DEinde considerandum est de ritu huius sacra-
menti.

¶ Et circa hoc quaruntur sex.

¶ Primo, verum in celebratione huius mysterij
Christus immoletur?

¶ Secundo, de tempore celebrationis.

Al. apti- ¶ Tertio, de loco & alijs, quæ pertinent ad * appa-
tudinem. ratum huius celebrationis.

¶ Quarto, de his quæ in celebratione huius myste-
rij dicuntur.

¶ Quinto, de his quæ circa celebrationem huius
mysterij sunt.

¶ Sexto, de defectibus, qui circa celebrationem hu-
ius sacramenti occurrunt.